

Prezydent Miasta Biała Podlaska

21-500 Biała Podlaska
ul. Marszałka Józefa
Piłsudskiego 3
tel. 83 341-61-00
fax 83 343-70-64
e-mail: um@bialapodlaska.pl
www.bialapodlaska.pl

Biała Podlaska dnia 01.12.2017 r.

Op.310.1.2017.EA2

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Biała Podlaska na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14c § 1, § 3 i § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 września 2017 r (data wpływu 18 września 2017 r.), w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego następującej kwestii:

„Czy prowadzenie działalności w zakresie telekomunikacji polegającej na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej, a także świadczeniu z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – *Wschodniej*”, stanowiącej zadanie własne *Urzędu Miasta Biała Podlaska* o charakterze użyteczności publicznej, powoduje powstanie po stronie *Urzędu Miasta Biała Podlaska* obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku”.

- postanawia uznać stanowisko przedstawione we wniosku za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

W dniu 18 września 2017 r. do tutejszego Urzędu wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego szerokopasmowej sieci teleinformatycznej.

W złożonym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenia przyszłe. *Urząd Miasta Biała Podlaska* realizuje projekt „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – *Wschodniej*”. Cele strategiczne projektu obejmują:

- 1) przyspieszenie tempa rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej w zgodzie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- 2) zapewnienie rozwoju społeczno-gospodarczego
- 3) powiększenie obszaru, gdzie jest możliwy dostęp do Internetu szerokopasmowego,
- 4) zwiększenie ilości mieszkańców województwa, którzy zyskają dostęp do Internetu.

Realizacja projektu obejmuje zasadniczo dwie fazy.

W ramach zakończonej, pierwszej fazy projektu zrealizowany został na terenie

obiekt w postaci sieci telekomunikacyjnej. Sieć ta, będąca siecią Internetu szerokopasmowego, obejmuje obszary, gdzie do chwili obecnej dostęp do stałych i szybkich łączy internetowych był mocno utrudniony lub niemożliwy. Sieć telekomunikacyjna została zrealizowana z udziałem dofinansowania ze środków UE. W ramach projektu przewidziano udzielenie pomocy publicznej, której zgodność ze wspólnym rynkiem potwierdzona została decyzją Komisji Europejskiej z dnia 10 listopada 2011r.

W ramach obecnie trwającej drugiej fazy realizacji projektu, przy pomocy wybudowanej sieci telekomunikacyjnej, zapewniany jest dostęp szerokopasmowy. Realizacja dostępu szerokopasmowego następuje za pośrednictwem lokalnych operatorów telekomunikacyjnych zwanych operatorami sieci dostępowych.

Za dostarczenie sieci telekomunikacyjnej, zapewnienie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz świadczenie z wykorzystaniem powierzonej sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych odpowiedzialny był, na podstawie zawartej z

umowy o partnerstwie publiczno-prawnym, operator infrastruktury. Podmiot ten, będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, został wyłoniony w konkurencyjnym postępowaniu z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. W celu realizacji przez operatora infrastruktury wskazanych wyżej obowiązków umownych, została mu udostępniona sieć telekomunikacyjna. Zgodnie z umową o partnerstwie publiczno-prawnym, składniki majątkowe stanowiące własność

w szczególności kanalizacja kablowa i łączy światłowodowe, udostępnione zostały na zasadzie dzierżawy.

Obecnie umowa o partnerstwie publiczno-prawnym została rozwiązana. W związku z tym, stosownie do postanowień tej umowy, powinno nastąpić zwrotne przekazanie sieci telekomunikacyjnej przez operatora infrastruktury

Przekazanie to powinno zostać potwierdzone protokołem zdawczo-odbiorczym podpisanym przez strony. W związku z rozwiązaniem umowy o partnerstwie publiczno-prawnym, zamierza w ramach realizacji projektu samodzielnie dostarczać sieć telekomunikacyjną lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczyć usługi na rzecz operatorów sieci dostępowych z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, którą będzie już władało z momentem jej zwrotnego przekazania Województwu, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego. Podstawą świadczenia usług będą umowy zawarte z operatorami sieci dostępowych, zgodnie z warunkami umowy ramowej zatwierdzonej dla przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Należy dodać, że wykonuje działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2062), na podstawie Uchwały Nr XXI/318/2012 Sejmiku Województwa dnia 23 kwietnia 2012 r. Ponadto

uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

W związku z powyższym, dla tak określonego zdarzenia przyszłego, formuluje pytanie, czy prowadzenie opisanej wyżej działalności w zakresie telekomunikacji polegającej na dostarczeniu sieci telekomunikacyjnej lub zapewnieniu dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczeniu z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – , stanowiącej zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej, powoduje powstanie po stronie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku.

Stanowisko Wnioskodawcy

Przedstawiając własne stanowisko Wnioskodawca wyjaśnia, że zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz.1785), zwaną dalej u.p.i.o.l., opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty,
  - 2) budynki lub ich części,
  - 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- Przepisy u.p.i.o.l. zawierają także definicje legalne m.in. takich pojęć, jak:
- 1) budynek, przez który należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach,
  - 2) budowla, przez którą należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem,
  - 3) grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, przez które należy rozumieć grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem gruntów, budynków i budowli wymienionych w art. 1a ust. 2a u.p.i.o.l.,
  - 4) działalność gospodarcza, przez którą należy rozumieć działalność, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r., poz. 2168 z późn.zm.), z wyjątkiem działalności wymienionej w art. 1a ust. 2 u.p.i.o.l.

Dodatkowo wskazuje, że przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r., poz. 1332 z późn. zm.) w art. 3 pkt 3 wymieniają przykładowe rodzaje budowli takie jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje),

ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Natomiast art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane zawiera definicję legalną obiektu liniowego, przez który należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Zdaniem Wnioskodawcy, uwzględniając wskazane wyżej definicje, a przy tym pomijając spotykane w orzecznictwie i doktrynie wątpliwości jak należy postrzegać, w kontekście tych definicji, pojęcie sieci telekomunikacyjnej, co mogłoby mieć znaczenie wyłącznie w przypadku, gdyby wątpliwości wzbudzała wartość budowli będąca podstawą opodatkowania (a to nie stanowi przedmiotu niniejszego wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji) stwierdzić należy, iż w przedmiotowym przypadku mamy do czynienia z budowlą chociażby ze względu na fakt, iż w skład sieci telekomunikacyjnej zrealizowanej w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej - ” wchodzi kanalizacja kablowa.

Wnioskodawca podnosi, że należy zauważyć, że nie każda budowla podlega opodatkowaniu zgodnie z przepisami u.p.i.o.l. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają bowiem jedynie te budowle lub ich części, które są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Definicja działalności gospodarczej na gruncie przepisów u.p.i.o.l. odsyła do definicji działalności gospodarczej zawartej w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art.2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Wnioskodawca wskazuje, że istotą problemu jest zatem rozstrzygnięcie, czy działalność w zakresie telekomunikacji, którą będzie prowadziło jest działalnością gospodarczą. Zdaniem Wnioskodawcy wskazać należy, że działalność w zakresie telekomunikacji stanowi, stosownie do treści art.14 ust.1 pkt 15a ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017 r., poz. 2906), zadanie własne Samorządu. Jak wskazuje treść art.14 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, zadania te określone są ustawami. W przedmiotowym przypadku zadanie to określa ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, która w art. 3 ust. 1 stanowi, że jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

- 1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych,

- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewnić dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej,
- 3) świadczyć z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz:
  - a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
  - b) podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1,2,4,5 i 8 ustawy Prawo telekomunikacyjne,
  - c) użytkowników końcowych – w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W swojej ocenie wnioskodawca wskazuje, że ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w art. 3 ust. 4 przesądza, że wymienioną wyżej działalność należy zaliczać do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego.

Wnioskodawca podnosi, że w doktrynie wskazuje się, że przepisy samorządowe dywersyfikują dwie płaszczyzny aktywności samorządu terytorialnego: realizowana w sferze użyteczności publicznej, w myśl której aktywność wykonywana w sferze użyteczności publicznej pozbawiona jest charakteru gospodarczego, gdyż jej celem nie jest zysk lecz realizacja zadań własnych samorządów – w konsekwencji ex lege nie jest to działalność gospodarcza oraz wykraczająca poza sferę użyteczności publicznej, w myśl której skoro nie jest to działalność zorientowana na wykonywanie zadań własnych to jest wykonywana w celu komercyjnym (w celu osiągnięcia zysku). Dalej Wnioskodawca przedstawia poglądy krytykujące wskazaną tezę jako zbyt uproszczoną, podnosi się, że fakt, iż jednostki samorządu terytorialnego muszą wykonywać swoją działalność w celu zaspokajania potrzeb wspólnoty samorządowej nie wyklucza wcale możliwości równoczesnego prowadzenia tej działalności w celu zarobkowym, co jest główną cechą konstytuującą działalność gospodarczą. Jego zdaniem ustawodawca jednoznacznie przesądził, że działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji, określona w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, będąca działalnością w sferze użyteczności publicznej nie stanowi działalności gospodarczej. Wniosek taki wynika exspressis verbis z treści art. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, który stanowi, że:

działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędąca działalnością gospodarczą wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Wnioskodawca powołuje się na przepisy Prawa telekomunikacyjnego, które dokonują wyraźnego rozróżnienia pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi prowadzącymi działalność gospodarczą oraz jednostkami samorządu terytorialnego wykonującymi działalność w zakresie telekomunikacji, która działalnością gospodarczą nie jest. Odzwierciedleniem tego stanu rzeczy – jak wskazuje Wnioskodawca – jest przewidzenie przez ustawodawcę w art. 10 ust. 1 i ust.1a ustawy Prawo telekomunikacyjne odrębnych

rejestrów: jednego dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą i drugiego, w którym ujmowane są jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji, niebędącą działalnością gospodarczą. W opinii Wnioskodawcy, w konsekwencji powyższego, bezprzedmiotowe jest w tej sytuacji odnoszenie działalności jednostki samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji do ogólnej definicji działalności gospodarczej zawartej w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i poszukiwanie w jakim zakresie działalność ta spełnia konstytutywne cechy działalności gospodarczej określone w tych przepisach, gdyż wyklucza to jednoznacznie treść cytowanego art.5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Wnioskodawca podkreśla, że przedstawiony wyżej pogląd znajduje swoje potwierdzenie również w orzecznictwie sądów administracyjnych. W wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 13 kwietnia 2016 r. (sygn. akt I SA/Wr 2001/15) Sąd ten stwierdza, że „kwestie prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostkę samorządu terytorialnego w zakresie określonym w art.3 ust. 1 u.w.r.u.s.t. przesądza przepis art. 5 tej ustawy, przyjmując w istocie, że działalność o której mowa w art.3 ust. 1 u.w.r.u.s.t., wykonywana przez jednostkę samorządu terytorialnego, nie jest działalnością gospodarczą („działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędąca działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami(...)\"). Jak dalej stwierdza sąd w przywołanym wyroku: „Z uwagi na powyższą ocenę należało stwierdzić, że „A” nieprawidłowo przyjął w zaskarżonej interpretacji indywidualnej, że w zakresie zapewnienia dostępu do sieci szerokopasmowej i innych działań wskazanych w art. 3 ust. 1 u.w.r.u.s.t., Województwo (...) prowadzi działalność gospodarczą. Uznanie, że działania jednostki samorządu terytorialnego wskazane w powołanym art. 3 ust. 1 nie stanowią działalności gospodarczej, przesądzone zostało w ustawie (u.w.r.u.s.t.), a zatem bezprzedmiotowe jest poszukiwanie cech tej działalności i odnoszenie do ogólnej definicji działalności gospodarczej przewidzianej w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej”. Wnioskodawca wskazuje, że tożsamy pogląd WSA prezentował również w pozostałych przypadkach wydanych przez gminy interpretacji podatkowych, uchylając zaskarżone interpretacje indywidualne i przytoczył 13 wyroków. Wnioskodawca zaznaczył, że konsekwentnie prezentowane przez WSA we Wrocławiu w przywołanych wyrokach stanowisko, co do tego, że działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji nie stanowi działalności gospodarczej znalazło również akceptację w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 stycznia 2017 r. (sygn. akt II FSK 2818/16). W konsekwencji powyższego, zdaniem Wnioskodawcy, opisywana w niniejszym wniosku działalność, którą podejmie Wnioskodawca, mieszcząca się w granicach określonych przepisem art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nie stanowi działalności gospodarczej. W związku z tym budowla zrealizowana w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej -

... jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, bowiem nie znajduje się ona w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, a w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.i.o.l. Oznacza to, że po stronie Wnioskodawcy nie powstanie obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości, a w konsekwencji nie powstanie również obowiązek składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku.

Stanowisko organu podatkowego

Zgodnie z art.2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz.1785) zwana dalej u.o.p.i.o.l opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W przedmiotowej sprawie, z punktu widzenia przedmiotów opodatkowania podatkiem od nieruchomości sieć szerokopasmowa rozpatrywana mogła być w kontekście jej ewentualnego opodatkowania jako budowli. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.o.p.i.o.l. budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Na gruncie przepisów u.o.p.i.o.l. pojęcie budowli odpowiada definicji budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz.1332 z późn. zm.), która przez budowlę nakazuje rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Powyższa definicja budowli obowiązuje od 17 lipca 2010 r., kiedy to znowelizowano Prawo budowlane i zmieniono definicję budowli oraz dodano pojęcie obiektu liniowego. Obiekt liniowy zdefiniowany został w art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane, który stanowi – to obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, jak np. droga ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. W świetle powyższego, jak wskazano we wniosku, w rozpatrywanym przypadku mamy do czynienia z budowlą. W skład sieci telekomunikacyjnej zrealizowanej w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – v. wchodzi kanalizacja kablowa. Jednakże nie każde budowle podlegają opodatkowaniu zgodnie przepisami u.p.i.o.l. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają zgodnie z art. 2 ust.1 pkt 3 tej ustawy – budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Definicja działalności gospodarczej na gruncie przepisów ustawy u.p.i.o.l. odsyła do definicji działalności gospodarczej zawartej w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168). Zgodnie z art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Dokonując oceny charakteru działalności Wnioskodawcy wskazać należy, iż w myśl art. 14 ust. 1 pkt 15 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 2906), samorząd województwa wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim określone ustawami, w szczególności w zakresie działalności w zakresie telekomunikacji. Zadanie to określone zostało w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062), który stanowi, że jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej: budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewnić dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz: przedsiębiorców telekomunikacyjnych, podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1,2,4,5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r.- Prawo telekomunikacyjne, użytkowników końcowych - w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7.

W art.3 ust. 4 tej ustawy ustawodawca jednoznacznie wskazał, że działalność, o której mowa w art. 1 należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego. Natomiast stosownie do art. 5 cytowanej ustawy, działalność o której mowa w art. 3 ust.1, **niebędąca działalnością gospodarczą**, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym, że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji. Jak wynika z powyższego działalność jednostki samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji nie jest działalnością gospodarczą. Ponadto, jak słusznie wskazał Wnioskodawca, znajduje to potwierdzenie w art. 10 ust.1 i ust. 1a ustawy Prawo telekomunikacyjne gdzie przewidziane są dwa odrębne rejestry: jeden dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą, drugi, w którym ujmowane są jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji, niebędąca działalnością gospodarczą.

Podsumowując będzie wykonywać działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z przepisami ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, na podstawie uchwały Nr XXI/318/2012 Sejmiku z dnia 23 kwietnia 2012r. posiada wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Należy podkreślić, że stanowisko takie prezentowane jest również w przytoczonych przez Wnioskodawcę wyrokach WSA we Wrocławiu i NSA w Warszawie.

W związku z powyższym działalność jaką podejmie w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej - ” nie jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej. Co oznacza, że nie powstanie obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości a tym samym obowiązek składania deklaracji i opłacania podatku.

Stanowisko przedstawione we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji z dnia 18 września 2017 r. jest prawidłowe.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w dwóch egzemplarzach (art.47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art.53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się do błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 w. ustawy), na adres: Prezydent Miasta Biała Podlaska, ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 3, 21-500 Biała Podlaska.

PREZYDENT MIASTA
Dariusz Stefaniuk
Dariusz Stefaniuk

